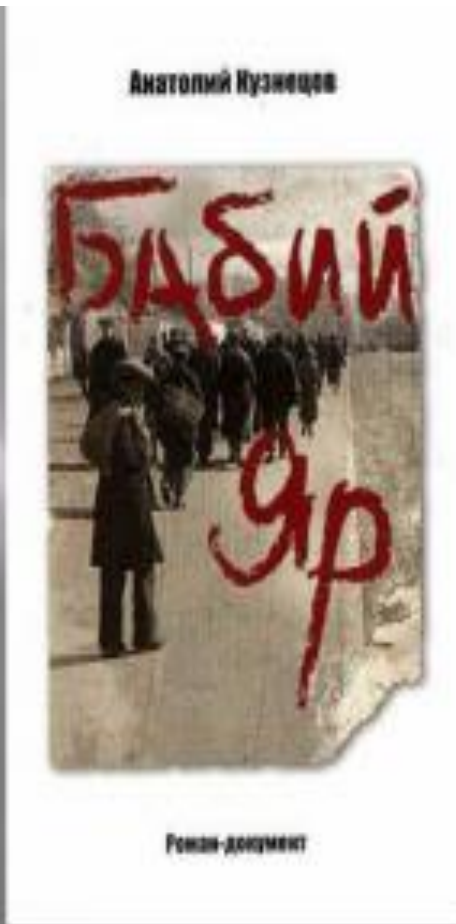

Трагедія Бабиного Яру в серці українського народу... До 75-річчя трагедії...

Історія і трагедія Бабиного Яру.

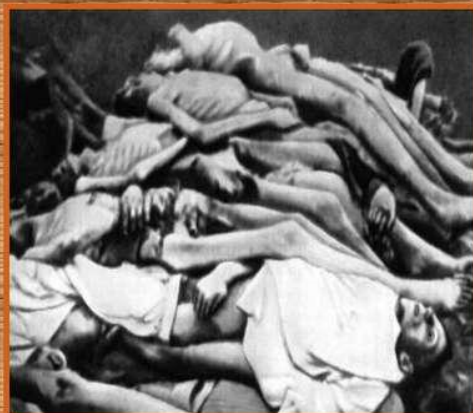
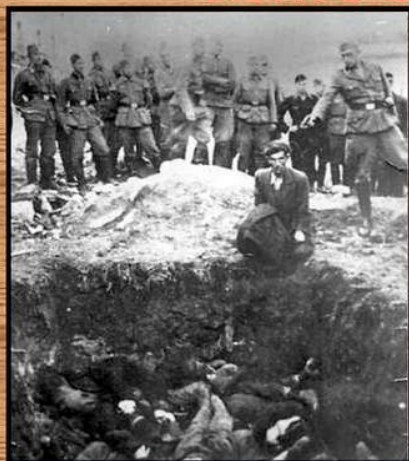

**Трагедія
Бабиного Яру
– в серці
українського
народу
Підготувала:
В.К. Козиряцька
бібліотекар
ДПТНЗ «ТПАЛ»**

29 вересня 1941 року...

Голокост”.

29 вересня 1941 року було
вбито 33 711 євреїв.

Бабин Яр. Речі розстріляних євреїв.
Жовтень, 1941 р.

Вступ Бабин Яр-урочище у північно-західній частині Києва, між районами Лук'янівка та Сирець. Бабин Яр став всесвітньо відомим завдяки масовим розстрілам громадського населення, що проводились окупаційними військами у 1941 р. До сучасної забудови тут знаходився один з найбільших у Києві ярів – довжина близько 2,5 км, глибина більше 50 м. По його дну протікав однойменний струмок, узятий зараз у колектор.

Історія Бабиного Яру.

- До Великої Вітчизняної Вперше згадується під сучасною назвою у 1401 р., коли власниця («баба») шинку, що знаходився тут, продала ці землі домініканському монастирю. У XV — XVIII ст. також зустрічалися назви «Шалена Баба» і «Бісова Баба». У 1869 р. поблизу Бабиного Яру був відкритий літній військовий табір — «Сирецький військовий табір». У 1895 р. на його території була відкрита так звана Дивізійна церква, знищена після революції. На місці цієї церкви пізніше знаходились ворота Сирецького концентраційного табору. У 1870 р. територія, що прилягала до Бабиного Яру з півдня, була використана під будівництво Лук'янівського громадського кладовища (існує ще Лук'янівське військове кладовище). У 1934—1940 р.-р. на ньому ховали розстріляних НКВС діячів української культури, священників, партійних діячів, та інших неугодних радянському режиму. Разом з лісом під Биковнею, це одне з найбільших поховань жертв НКВС у Києві. Кладовище закрили у 1962 р. Зараз територія кладовища — заповідна зона. У 1891—1894 р.-р. біля Бабиного Яру було створено Нове єврейське кладовище (з ділянкою для караїмів). Воно було закрите у 1937 та знищене під час Другої Світової війни. Залишився тільки невеликий фрагмент кладовища та контора.

За чиї гріхи?

- Німці зайняли Київ 19 вересня 1941 р. 24 вересня на Хрещатику силами НКВС були підірвані будинки, в яких розташувались представники окупаційної адміністрації. Вибухи та пожежі продовжувалися у наступні дні, було знищено близько 940 найбільших житлових та адміністративних споруд. У звіті представника імперського міністерства окупованих східних територій від 5 жовтня 1941 р. йшлося, що пожежа розповсюдилась на площу 2 тисячі кв. м, без даху залишилось десь 50 тис. осіб. Це було використано окупантами, як привід для знищення єврейського населення.

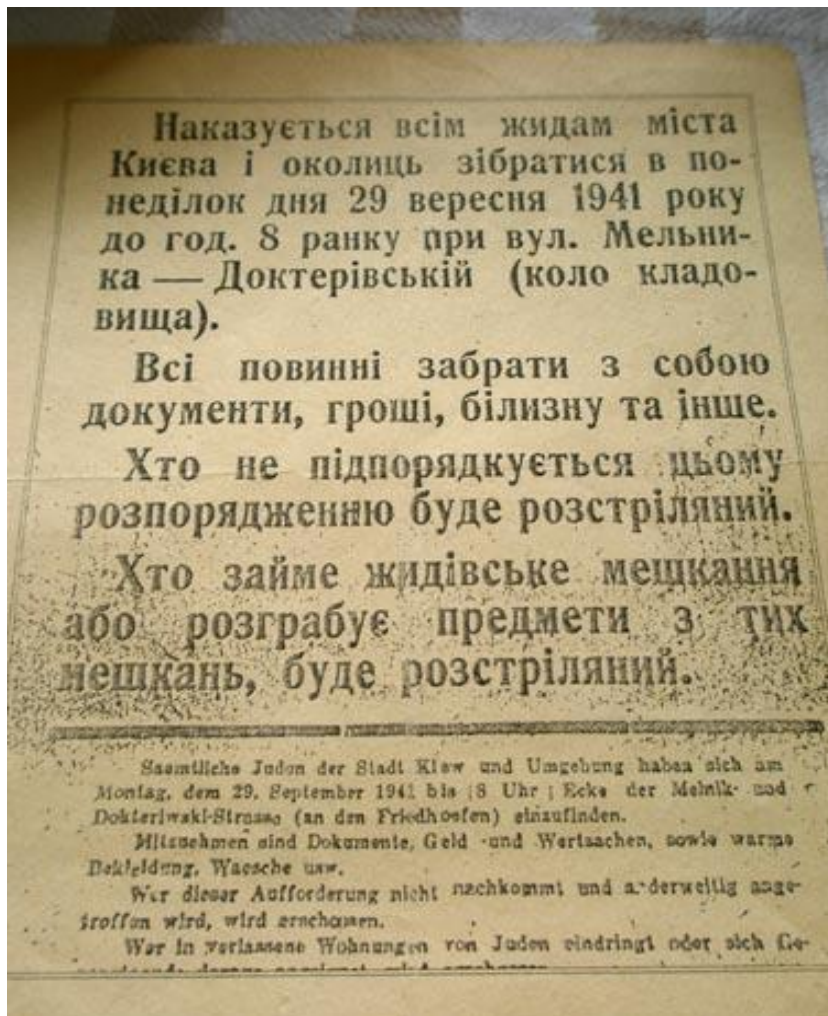

Сторінки трагедії.

Трагедія розпочалась У неділю 26 вересня 1941 р. газета "Українське слово" вмістила велику статтю німецького військового кореспондента Віллі Елерса під назвою "Київ зберіг своє українське обличчя". Серед вражень від Києва були й такі рядки: "Взагалі всі багаті жиди повтікали й полишили сотні тисяч своїх одноплемінників. Вони ходять тепер як духи по вулицях і стараються вчитати на наших лицах, чи буде для них яке милосердя".

Смертельний наказ...

- Смертельний наказ Того ж дня по місту було розклеєно оголошення: "Наказується всім жидам міста Києва і околиць зібратися в понеділок дня 29 вересня 1941 року до год. 8 ранку при вул. Мельника — Доктерівській (коло кладовищ). Всі повинні забрати з собою документи, гроші, білизну та інше. Хто не підпорядкується цьому розпорядженню буде розстріляний. Хто займе жидівське мешкання або пограбує предмети з тих мешкань, буде розстріляний".

Пам'ятаємо...

Ні, все ж таки щось було

Жертви розстрілів

- *Машина смерті запрацювала.*
- *Більшість з тих, хто прийшов, були жінки, діти та люди похилого віку. Крім євреїв були представники інших народів з інтернаціональних сімей. У кінці вулиці був обладнаний пропускний пункт, за яким знаходилась прихована канцелярія. По черзі за пропускний пункт заходили 30-40 осіб, де у них відбирали речі та примушували роздягатися. Потім поліцаї за допомогою дубівок заганяли людей у проходи у валу на краю яру глибиною 20-25 метрів. На протилежному боці знаходився кулеметник. Постріли приглушувалися музикою та шумом літака, котрий кружляв над яром. Після того, як рівчак заповнювався 2-3 шарами трупів, зверху їх присипали землею.*

Трагедія в Бабиному Яру.

- *Перші результати! За два дні 29-30 вересня 1941 р. зондеркоманда 4-А під командуванням СС-штандартенфюрера Пауля Блобеля (яка входила до складу айнзатцгрупи Ц під командуванням д-ра Отто Раша) за участі частин вермахту (6-ї армії), Київського куреня української допоміжної поліції під командуванням П.Захвалинського та 1200 козаків Буковинського куреня розстріляли у цьому яру 33 771 осіб — майже усе єврейське населення Києва. Подальші розстріли євреїв пройшли 1, 2, 8 та 11 жовтня 1941 р., за цей час було розстріляно близько 17 000 євреїв.*

Виконавці смерті...

- Виконавці Блобель
(Blobel) Пауль

СС-штандартенфюрер.
3 червня 1941р. командир
зондеркоманди 4-А у
складі айнзатцгрупи "Ц"

Виконавці

Блобель (Blobel) Пауль
СС-штандартенфюрер.
3 червня 1941
командир
зондеркоманди 4-А
у складі айнзатцгрупи
"Ц"

Виконавці

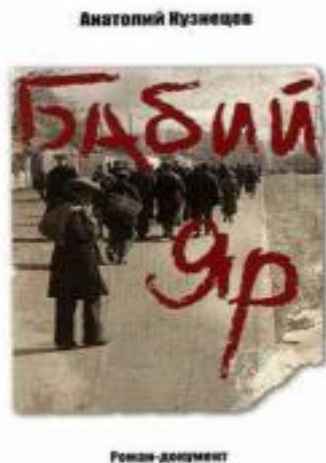
Українські поліцейські добирають тих, хто не
підкорився наказу

Трагічні сторінки історії...

Але це ще не все! Масові страти продовжувалися до німецького відступу з Києва. 10 січня 1942 р. було розстріляно близько 100 матросів Дніпровського загону Пінської військової флотилії. Серед інших, у 1941—1943 р.-р. у Бабиному Яру було розстріляно 621 член ОУН-Мельника, серед яких українська поетеса Олена Теліга. Крім того, Бабин Яр став місцем розстрілу п'яти циганських таборів. За різними підрахунками, у Бабиному Яру у 1941—1943 р.-р. було розстріляно від 70 000 до 200 000 осіб. Євреї - в'язні, яких німці примусили спалювати трупи у 1943 р., говорили пор 70-120 тис. Крім того, на місці військового табору РСЧА (колишній, «дореволюційний» військовий табір) було відкрито так званий Сирецький концентраційний табір, у якому тримали комуністів, комсомольців, підпільників, військовополонених та інших неугодних. 18 лютого 1943 р. у ньому розстріляли трьох гравців футбольної команди «Динамо» — учасників «Матчу смерті»: Трусевича, Кузьменка і Клименка. Загалом у Сирецькому концтаборі загинуло не менше 25 000 осіб.

Факти масового злочину...

Відступаючи від Києва і намагаючись приховати сліди злочинів, окупанти у серпні – вересні 1943 р. частково знищили табір, вирили та спалили на відкритих «печах» десятки тисяч трупів, кістки перемелювалися на привезених з Німеччини машинах, попіл був розвіяний по околицях Бабиного Яру. У ніч на 29 вересня 1943 р. у Бабиному Яру виникло повстання зайнятих на роботах біля печей 329 в'язнів-смертників, з яких врятувалося 18 осіб, останні 311 були розстріляні. Врятовані в'язні виступили свідками намагань німців приховати факт масового розстрілу.

Трагедія Бабиного Яру

...Дослухай схилену траву
Й страхіття визнаєш неймовірно:
Тут німець бив колись жидву.
А та - на бойню йшла покірно.
Стобичив зверху поліцай.
А свіжий жид лягав до ями.
В очах сердешного одчай.
І зводить ноги дрижаками.
Вмостивсь під мликовське gut.
Між трупів, що ставали гноєм.
Й подумалось, що вперше, тут
Він місцем помінявся з гоєм.

Робота Роговченко Тетяни, 11-А

Забуттю не підлягає...

В 2005 році було присвоєно
Бабиному Яру статусу
Державного історико-
культурного заповідника .

1 березня 2007 р. Кабінет міністрів
видав постанову № 308 про
створення Державного історико-
меморіального заповідника
«Бабин Яр».

Щорічно у вересні проходить
Міжнародний форум «Життя
народу моєму!», присвячений
трагедії у Бабиному Яру.
Організаторами форуму стали
уряд України, Всесвітній форум
пам'яті голокосту —
Меморіальний центр пам'яті
жертв голокосту і героїв руху
Опору.

Подвиг заради...майбутнього...

Бабий Яр

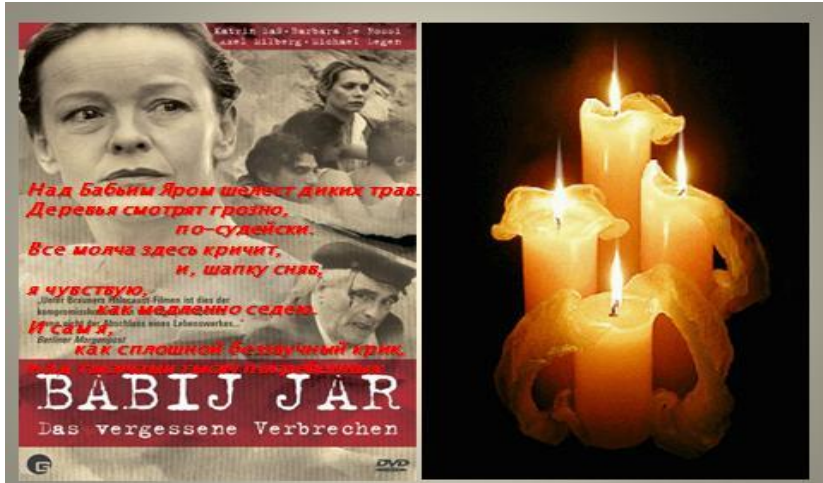
Меморіали

Пам'ятник
розстріляним у
Бабиному Яру дітям

- 75 річчя трагедії
 - Бабиного Яру
- є нагодою не тільки згадати жертв війни та Голокосту, але й вшанувати героїв опору нацизму, виховувати молодь на прикладах взаємоповаги між **народами**, духовного подвигу заради рятування майбутнього...

Трагедія Українського масштабу...

Бабин Яр – це, безумовно, трагедія Українського масштабу, бо від цього постраждали насамперед українці. Вони стали жертвами двох систем - Більшовицької та Нацистської. Убивали і були убійними. І що? Перемелені двома жорнами гори трупів і торжество однієї системи над іншою.

Годі українцям бути інструментами у чужих руках!

Використані джерела

- 1. Петровський В.В. та ін. Історія України/ Неупереджений погляд. – Харків.: Школа, 2007.
- 2. Київ 1941-1943/фотоальбом. – К.: Київ, 2000.
- 3. Залесский К. СС. Охранные отряды НСДАП. – М.: Эксмо, 2005.
- 4. Кузнецов А. Бабий Яр. – К., 1991.